

[Inger Merete Nordentoft.]

er manglen på kvalificerede lærere gennem et tiår, og det andet er den stærke overfyldning af skolerne. Det er givet, at denne overfyldning af skolerne har en meget uheldig virkning på børnene. Vi kunne blot tænke os, hvordan forholdet ville være, hvis man en aften havde belagt pladserne i Det kg. Teater dobbelt, således at der i foyeren og på gange og trapper skulle være plads til det dobbelte antal gæster. Det er det faktiske forhold, man arbejder under i skolerne i dag, og som børnene lever under i skolerne i dag. De offentlige skoler er dobbelt belagt, i hvert fald i storbyerne, og det kan ikke andet end fremkalde de uheldigste egenskaber hos børnene. Det er vanskeligt at få kontakt med det enkelte barn; barnet har ikke nogen fornemmelse af, at det bliver fulgt med omsorg, også med en vis kritik, og derfor er der mange børn, der i øjeblikket skejer ud. Jeg synes efter de eksempler, der har været fremført i dagspressen i de sidste dage, at vi er inde i en meget alvorlig krise. Heldigvis kan jeg sige med mit kendskab til københavnske skoler, at det er ikke lige galt på alle skoler, men blot det på en trediedel af skolerne er så galt som beskrevet her, er vi inde i en situation, som kan få ubodelig virkning for den opvoksende ungdom. Derfor er det vigtigt, at undervisningsministeriet har sin opmærksomhed henvendt på til stadighed at kunne dække lærerbehoget med kvalificerede lærerkræfter ved at sørge for, at der er det tilstrækkelige antal pladser i seminarierne.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den gode modtagelse, man har givet dette lille lovforslag i dag. Der har været fremdraget forskellige spørgsmål, som naturligvis har sammenhæng med seminarierets verden, men som ikke absolut hører sammen med lovforslaget her, og jeg vil fatte mig i korthed om disse ting.

Det ærede medlem hr. Bomholt har anmodet om, at lovforslaget måtte få en udvalgsbehandling, for at medlemmerne kunne få lejlighed til et besøg på Emdrupborg. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det vil være udmærket, og såsnart udvalget er nedsat og der er fremsat ønske om, hvilken dag man kunne tænke sig, skal jeg sørge for, at det bliver iværksat. Så vil også udvalget kunne få lejlighed til at beskæftige sig med

et spørgsmål, som det ærede medlem også nævnte, nemlig forholdet til lærerhøjskolen derude, som måske nok føler sig noget trængt tilbage og med nogen angstelse ser hen til, at der skulle oprettes en normal øvelsesskole indenfor lokalerne derude. Jeg har allerede overvejet sagen, og det er givet, at en sådan øvelsesskole må ikke få lov til på nogen måde at genere lærerhøjskolens arbejde i bygningen, så meget mere som bygningen jo i sin tid blev indkøbt til Danmarks Lærerhøjskole.

Det ærede medlem raillerede på sin venlige måde over min iver for at fremme statsforetagender. Jeg vil i den anledning gerne sige, at med mig forholder det sig således, at jeg handler ikke ud fra visse bestemte filosofiske eller andre doktriner eller fastlagte dogmer, men jeg prøver på ud fra livets erfaring at tage stilling til de enkelte tilfælde, der forelægges mig under mit arbejde, og jeg tror ikke, jeg i et eneste tilfælde har fremmet nogen statsovertagelse, uden der har været nøgterne og vægtige grunde derfor.

Med hensyn til udvalget, som er nedsat for at modarbejde lærermanglen, vil jeg gerne sige, at det var først et større udvalg i ministeriet, som foruden ministeriets embedsmænd, der har med disse ting at gøre, også omfattede en række lærer- og seminariekapaciteter, og vi holdt nogle møder, hvor vi dels overvejede den helt akutte situation og dernæst også, hvad der i videre forstand kan gøres til bekæmpelse af den tyngende lærermangel. Ud af dette større udvalg er nu fremgået et permanent udvalg, som med regelmæssige mellemrum træder sammen og prøver på at afbøde de værste og særlig iøjnefaldende hindringer fremover for en forøgelse af lærernes antal.

Med hensyn til seminariebetænkningen, som det ærede medlem mente helt var lagt på hylden, skal jeg fatte mig i stor korthed. Den er aldeles ikke lagt på hylden, men forholdet var jo det, at efter betænkningens afgivelse viste der sig en betydelig uenighed om selve grundspørgsmålene i betænkningen, og jeg har et tydeligt indtryk af, at i virkeligheden er denne uenighed ikke afviklet; og det forekommer mig, at man ikke skal fremsætte et lovforslag, før der har fundet en vis afklaring sted indenfor seminarieverdenen og skoleverdenen på dette område. Men såsnart jeg føler, at der virkelig er kommet en vis klarhed i sagen, agter jeg naturligvis at fremsætte et forslag.